

ת"פ 11798/11 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ש.מ. - נוכח, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

16 אוקטובר 2017

ת"פ 11-11-11798 מדינת ישראל נ' מ'
בפני כב' הsgנית נשאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד לירן פרג' - נוכחת
נ ג ד
ש.מ. - נוכח - הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד ד'אנה דיזצ'ב וועה"ד חופית דל' - נוכחות

גור דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתווך, ביום 04.11.2016 בשעות הערב, התפתח ויכוח בין הנאשם לבין רעייתו (להלן: "המתלוננת") על רקע שימושו של הרាជון בסמים מסוכנים. לאחר מכן, ניסה הנאשם לחבק את המתלוננת ולאחר מכן הודיעה כי אינה מעוניינת בכר, הוא הכה אותה בצווארה והעיף את המשקפים שהוא על פניה. בהמשך, כשהמתלוננת הינה את חפציה כדי לצאת מהבית, הנאשם נשך אותה בידי שמאל וגרם לה לחבלה בדמות סימן נשיכה. עוד ובஸמרק, הנאשם הכה את המתלוננת במכת אגרוף בגבה.

הנאשם הודה במיחס לו לעיל, והורשע על יסוד הודהתו זו בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן זוג**, לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **תקיפה סתם של בן זוג (2 עבירות)**, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשיות, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיט בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה בתיק זה היא למסר בפועל.

3. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקרים, חיובים בעיקרם, כאשר בסופו של יום המליץ שירות המבחן להשיט עליו ענישה בדמות צו מבנן וצו של"צ. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם ATIICHES בהמשך. CAN גם AZIIN, כי אחד מהتسקרים שהוגשו נושא אמונה את הcotortat "תסקיט ביןיהם", אך מפורטים בו נתונים שרלוונטיים לשאלת העונשה, וממילא גם הتسקרים שהוגשו לאחר מכן, מתיחסים לאמור ב"תסקיט ביןיהם" זה.

4. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 02.10.2017, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. באת כוח המאשימה פירטה את מעשיו של הנאשם, עדשה על חומרתם ועל הערכיהם המוגנים שנפגעו, הפונתה לפסיקה שונה ועתה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 48 חודשים מאסר. בהמשך, לנוכח עברו הפלילי (ת/2) ומטענו כי טרם השלים את ההליך הטיפולי, עתירה התובעת להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הבינו של המתחם הנטען, לצד מאסר מוותנה, קנס והתחייבות.
6. בשלב הראיות לעונש העידה המתלוונת מטעם ההגנה. הלה מסירה כי ההליך הטיפולי היטיב עם הנאשם וכי היא מעוניינת ליתן לו הזדמנויות נוספות ולשיקם את היחסים עימיו. כן לדבריה, גם היא לא טמנה ידה בצלחת ותרמה להתפרצויות של הנאשם, וכיום היא עצמה משתתפת בטיפול.
7. בהמשך, וטינה כי יש בכך כדי להצדיק סטייה לכיוון מתחם העונש ההולם. לאור אלה, עתירה ההגנה לבחן את שיקולי השיקום המתקייםים במקורה הנדון ולאמצ את המלצהו של שירות המבחן.
8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה الأخيرة", סיפר אודוטה התרומות מהטיפול בעבר ומסר כי הוא מעוניין להמשיך בו. כמו כן, הלה הצטער על מעשיו והבטיח כי הם לא ישים עוד.

דין והכרעה

9. לאחר שאון חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "איורע אחד", ובהתאם למתווה שקבע החוקון בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב ראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכןבחן אם יש מקום לסתות לכיוון מתחם האמור או שמא יש לגזר את עונשו של הנאשם תוך גדריו (אודוטה המתווה לגזרת העונש, ראו למשל: [ע"פ 12/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל](#), 05.08.2013).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם כאמור בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגנת.
11. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה מעשיו של הנאשם, הינו שמיירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. עבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכל עין, ולא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשיות או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפטי, מה שמקשה על גילוין של עבירות אלו ועל העמדתם של העבריינים לדין. לאור אלה, לא בכדי רואה החוקון בחומרה יתרה את העבירות שבוצעות בתוך התא המשפטי, ותעד על כך העובדה שהוא מצוי לכיוון כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעתו כלפי בני הזוג (ראו והשוו: [ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל](#), 11.10.2007); [ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל](#), (19.04.2012)).

12. בשים לב לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, וביחוד לנוכח ריבוי מעשי התקיפה ואופייה של האליםות אשר הופעלה מצדו של הנאשם, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** מציה ברף הבינוני.

13. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתך לאופייה של האליםות אשר הופעלה כלפי המתלוונת, עת הנאשם הכה בצווארה, נשך את ידה והפליא אגרוף בגבה. לדידי, אלימות כגון זו מציה במדד חומרה שאיננו נמוך. בנוסף, נתתי דעתך לעובדה כי החבלה שנגרמה למתלוונת, הגם אם אין להקל בה ראש, מציה במדד חומרה נמוך. אם כי, לא ניתן להתעלם מהענק הפטנציאלי אשר היה הכרוך במעשיו של הנאשם, ובפרט הדברים אמרים בהתייחס למקרה בצוואר של המתלוונת, שעוללה הייתה לגרום לה נזק חמור מזה שנגרם בסופה של יום, וכבר היו דברים מעולם.

עוד יש לחת את הדעת לכך שברקע למשעים עמד ויכול שהתגלו בין המתלוונת לנางם שנסוב סביר שימושו של האחרון בסמים, כאשר נדמה כי המתלוונת ביקשה להיטיב עם הנאשם, ואילו זה גמל לה על כך באליםות פיזית. הסיבה הישירה שהביאה את הנאשם להគות את המתלוונת היא סיירובה לכך שהוא יחבק אותה וכונתה לעזוב את הבית. בכך למעשה, הראה הנאשם כי אינו מוכן לקבל את סיירובה של המתלוונת או את רצונה להתרחק ממנו וגילה עמדה רכושנית כלפיה.

בנוסף, אצין כי " מבט על" על האירוע בכללותיו, מצטיירת תמונה קשה של התנהגות בריווניות, פרועה ושלוחת רסן של הנאשם, אשר מאמין להירגע ושב ומכה את המתלוונת בשלוש הזרמיות שונות. לצד אלה ולכלוא, בית המשפט שוקל את העובדה של מעשיו של הנאשם לא קדם תכון מוקדם, כאשר נדמה כי אלו בוצעו בצורה ספרנטאנית ובעת כעס.

14. אשר **למדיניות העונישה הנוגנת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בדרך כלל מושתים על נאים שהורשעו בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג **עונשים הנעים בין מאסר מוותנה לצד צו של"צ לבין מספר חדש** מאסר לריצוי בעבודות שירות. מטיב הדברים, בעבירות מסוימת ממן זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר

מתחמי העונישה בכל מקרה ומקורה מושפעים מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וביחוד מאופייה של האליםות שהופעלה והחולות שנגרמו כתוצאה הימנה. בדומה, גם העונשים שנגזרים משתנים בהתאם לניסיונות האישיות של כל הנאשם, ומושפעים רבות מפרמטרים כגון הרשותות קודמות, הליכי טיפול ושיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד. כדוגמא למדיניות העונישה שלעיל, ראו: [ע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל](#), (07.09.2015); [ע"ג מחוזי באר שבע\) 16530-04-16 וחטרוב נ' מדינת ישראל](#), (29.05.2016); [ת"פ \(שלום בית שמש\) 29585-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני](#), (13.07.2016); [ת"פ \(שלום אילית\) 46656-08-15 מדינת ישראל נ' פלוני](#), (11.07.2016); [ת"פ \(שלום רملיה\) 27840-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני](#), (29.11.2015); [ת"פ \(שלום כפר סבא\) 16279-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני](#), (16.06.2016). וווער, בפסקה שאזכרה לעיל דבר בנאים

אשר הורשעו בעבירה אחת בלבד של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, בעוד שהנאשם שבפני, בនוסף לעבירה זו, הורשע גם בשתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג.

כאן גם יזכיר, כי עינתי בפסקה אליה הפניה המאשימה (ההגנה בחרה שלא להפנות לפסקה מטעמה), אולם העיון כאמור נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. בפרט "אמר, כי בת"פ 30702-02-12 נקבע מתחם עונש העולם שתחתיתו במאסר מוותנה, ואילו בת"פ 26826-06-14 דובר במסכת אלימים חמורה מזו שבעניינו (שימת לב המאשימה לכך של פסק דין זה הוגש ערעור שנדחה (ע"ג 57820-01-15)). קר או קר, ברוי כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, מהמנעד שהוצע לעיל. הדבר אףطبعו הוא, שכן כידוע, העונישה היא אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. עונישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" ([ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל](#), (08.06.2015)). כל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו, ולעולם אין לגוזר עונשו של הנאשם על סמך הנסיבות של העבירות גרידא (ראו והשו [ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל](#), פ"ד מג(4)) (1989), ורע"פ 3173 פראגין נ' מדינת ישראל, (1989); 170).

15. כללים של דברים, לאחר שבchnerתי את מכלול השיקולים המועגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל, וביחד בשים לב לעבודה שהנאים תקף את המתלוונת בשלוש הזרמיות ולנוכח אופי האלימות שהופעלה, הרינו קובעת כי מתחם העונש במקרה הנדון ינוו בין 4 חודשים מאסר, שניית לרצותו בעבודות שירות, לבין 16 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאים

16. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאים, בית המשפט ישקל את הניסיבות שאין קשרות בביצוע העבירות.

בעניין זה, נתתי דעתך לעברו הפלילי של הנאים, הכולל שלוש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של סחר במסמים, דרישת איומים של רכוש, איומים, גנבה, הפרת הוראה חוקית ופגיעה בבנייני ציבור או במבצבות. בגין אלו, הנאים הספיק זה מכבר לרצות שני מאסרים אחורי סORG ובריח, לתקופות של 9 ו- 24 חודשים. לדידי, יש בהרשעות קודמות אלה כדי ללמד אודות דפוסי העבריינים, ועל כך שבענישה שהושתה עליו עד כה, לא היה כדי להרטיעו מלשוב ולעbor על החוק.

מנגד ולקולא, הבאתិ בחשבון את הפגיעה שעוללה להיגרמו למשפחתו של הנאים, ככל שיושת עליו עונש מאסר בפועל, וזאת בשים לב לעבודה כי הלה אב ליד בן שנה ולך צפוי להיוולד לוILD נוסף בפרק הזמן הקרוב. כן נתתי דעתך לכך שהנאים שהוא בתיק זה ממשר כמה ימים במעצר אחורי סORG ובריח ובמשך שוחרר תחת תנאים מגבלים. ברוי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבן העונש", אולם מצאתי כי ניתן במקרה הנדון לשקל נסיבת זו במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאים הודה בביצוע העבירות, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר, ואף חשוב מכך, יתר את הצורך בהעדתה של המתלוונת בבית המשפט. כמו כן, הנאים קיבל אחריות על מעשי והתחרט עליהם. בנוסף לכך, שאלתי את עמדתה של המתלוונת, אשר מבקשת לשקם את יחסיה עם הנאים ומטענתה לשוב ולהתגורר עימם תחת קורת גג אחת. ברוי כי האינטראס של המתלוונת איננו האינטראס היחיד ש策יר לעמוד נגד עינוי של בית המשפט. ועודין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והוא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתית והכלכלית (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתח אבו עסל, (17.06.2012)). בהזדמנות זו אף יצוין, כי שאלתי גם את המלצה העונשית של שירות המבחן, אולם מיותר לציין כי עסקין בהמליצה בלבד שבית המשפט אינו מחויב לה. בכלל, שירות המבחן מביא בחשבון בעת גיבוש המלצהו בעיקר את האינטראס האישי של הנאים. לעומת זאת, אמון בית המשפט על שיקול אינטראסים שונים ורוחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטראס הציבור בכללות (ראו והשוו, למשל, דבריו של כב' השופט (כתאורו א') מ' שmag בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 שי שעשו נ' מדינת ישראל, (17.05.2015)).

לבסוף, אף מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאים שיקולי שיקום - שכידוע אף מקבלים משנה חשיבות מקום בו עסקין בעבירות של אלימות במשפחה, ולא כל שכן כאשר הנאים צפוי לשוב להתגורר עם המתלוונת - אשר יש בהם כדי להציג הקללה בעונשו. כפי שתואר בתסקורי שירות המבחן, הנאים שולב במסגרת הליך המעצר במרכז הטיפול "דיאלוג חדש", וזאת ממש כחמשה חודשים. על אף הקשיים שחוווה שם בהתחלה, הנאים הצליח לבסוף להיחשף ולשתף מעצמו במסגרת השיחות הפרטניות, תוך שגורומי הטיפול התרשם כי ניכרת אצלו התחליה של קבלת אחריות ושליטה בחלוקת הבעויותיהם שלו. כך גם, הוצאות הטיפול התרשם כי הנאים התקדם הרבה מנקודת הפתיחה שלו, הן

בגיס המאמצים שלו להתחייב להליך הטייפול והן מבחינת המודעות העצמית באשר לדפוסיו האלימים. גם שירות המבחן התרשם שהנאשם עורך מאמצים מדי יום להתמסר לטיפול ולשף מעולמו הפנימי, והעריך שהמסוכנות הנש��פת הימנו צומצמה. זאת ועוד, להליך שיקומו של הנאשם בכלל ולהליך שיקום חי המשפחה בפרט, אף נרתמה המתلونות עצמה, אשר הchallenge בד בבד להשתתף בטיפול פרטי, ובמקרה מוטיבציה להשתלב בהמשך עם הנאשם בטיפול זוגי.

אכן, הליך שיקומו של הנאשם טרם הושלם, ולא נעלמה מעוניינו הערכתם של גורמי הטייפול לפיה הטייפול שעבר הנאשם במסגרת "דיאלוג מחודש" הינו צעד ראשוני בלבד. ועדיין, לא ניתן להתעלם מכברת הדריך שעבר הנאשם עד כה ומהмотיבציה שאוותה הוא מביע להמשיך ולהעמיק את הטייפול בו, כאשר נדמה כי לא בכדי התרשם הוצאות הטייפול שאצל הנאשם קיים פוטנציאלי שיקומי. כיצד, הליכים שיקומיים-טיפוליים עשויים לארוך זמן רב, ולא ניתן לדרש מהנאשם שההליך הפלילי בעניינו ידחה עוד ועוד עד להשלמתם באופן מוחלט. בהינתן אלה, אף לא נהייר לבית המשפט כיצד המשימה טעונה כי "בשלב זהה התספיר הוא שלילי ואני מראה על שהוא חובי שאנו יכולים להיאחז בו" (עמ' 18, שורות 7-8), ונדמה כי טוב אילו טענה זו לא הייתה נשמעת.

בשים לב לכל האמור, ועל אף שהנאשם עודנו מצוי בתחום דרכו הטייפולית, מצאתי כי למצער קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם באופן מלא בעתיד, ועל כן, בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין, אסטה מידת מה לccoli ממתחם העונש ההולם אשר קבועית לעיל.

לצד האמור וכפי שכבר צוין לעיל, בית המשפט יעניק במקרה הנדון משקל ניכר לשיקול השיקום ואף יהיה בו כדי להביא לסתיה מסוימת ממתחם העונש ההולם. אולם, באיזו הרاءו בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שהסתליה לccoli ממתחם תהיה מתונה בלבד, ולא תגע לכדי הימנענות מהשתתך רכיב של מאסר בפועל (ולו בריצוי בעבודות שירות). והרי כמובן, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסתיה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנענות השתתך רכיב של מאסר בפועל (ראו והשו [רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל](#), (24.05.2016); [וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל](#), (16.09.2015)).

17. כאן גם אצין, כי גם שלפי הכלל הנוגג בפסקה יש לנכונות את ימי המעצר מעונש המאסר שנגזר, עדין אין לנאים זכות קינוי שבית המשפט יעשה כן, ובוודאי שהדברים נכונים מקום בו נוצר עונש לריצוי בעבודות שירות, שאז ניכוי ימי המעצר איננו צעד טריוויאלי (ראו, למשל: [רע"פ 7584/14 פלוני נ' מדינת ישראל](#), (02.12.2014)). ועדיין, לדידי בנסיבות המוחדות של התקיק הנדון, ולנוכח כל שفورט לעיל, יהיה זה צודק וראוי לנכונות המאסר שייגמר על הנאשם את התקופה שבה היה נתון במעצר אחורי סורג ובריח.

18. בשולי הדברים, יאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החובי שאוותה הוא עובר. יחד עם זאת, עליו להישמר מכל משמר שמא ירים ידו בשנית על המתلونות (או על כל אדם אחר), שכן בהחלט יתכן כי להבא בית המשפט לא יLER לקראותו, אלא יבקש למצות עימו את הדין. לצד המאסר המותנה שיוותה לעליון, מן הראו כי גם ידעה זו תרחוף כל העת כחרב מעל ראשו.

עוד יצוין, כי בשים לב לנכונותם וכוונתם של בני הזוג להמשיך ולהתגורר תחת קורת גג אחות ולשкам את יחסיהם, לא מצאתי טעם להשית על הנאשם פיצוי. חלףvr אשית לעליון רכיב של קנס, ולצורך קביעת גובהו אתחשב, בין היתר, בפגיעה הכלכלית שצפוייה להיגרם לו בעקבות עונש המאסר שיוותה לעליון.

19. עוד אצין בטרם סיום, כי המשימה בתיק זה עטרה לקבוע מתחם הנע בין 12 ל- 48 חודשים מאסר, וביקשה להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוי - קרי, 30 חודשים מאסר. למשטך זcronyi, עתירה כה מחייבת בתיקים מסווג זה טרם נשמעה מצדה של המשימה, ולא נהייר לבית המשפט מודיעו דווקא בתיק הנדון בבקשת המשימה להשית עונשה כה עמוד 5

מחמירה, ושלא לומר תקדיםית, כגון זו.

20. מכל המקבץ לעיל, אני גוזרת על הנואשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל שירצנו בעבודות שירות, בגין ימי מעצרו.

בהתאם לאמור בחומר דעת הממונה על עבודות השירות, שהתקבלה ביום 02.10.2017, הנואשם יוכל בריצוי עבודות השירות ביום 16.11.2017 או בכל מועד אחר אשר יודיע לו הממונה.

העבודות תבוצענה במועד הדרישה נתיבות, ברחוב חוץ חיים 404 בנתיבות, זאת ביום א' עד ה' בין השעות 08:00 ל-16:30.

על הנואשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקבע, בשעה 08:00, במפקחת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות, אלא אם כן, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחרת.

מוסבר לנואשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

מתירה לממונה לעורר לנואשם בדיקות שtan לגילוי שרידי סם.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנואשם עברו עבירות אלימות מסווג פשוט.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנואשם עברו עבירות אלימות מסווג עזון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם תוך 120 יום מיום.

ה. הנואשם יחתום על התcheinבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה כל אלימות, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

אם לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנואשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, כ"ז תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.

החלטה

על מנת לאפשר לבאת כח הנאשם להגיש ערעור על גזר הדין, ועל מנת שלא לעמוד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט באת כח הנאשם שלא לערעור על גזר הדין, תודיע על כך מידית לב"כ המاشימה ולביבהמ"ש.

מצוא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם.

**16/10/2017
ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ח,
במעמד הנוכחים.**

**ד"ר נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיאת**